

Caramelles

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Castellbisbal. (08755 Castellbisbal)
Emplaçament A la plaça de l'església, dins el nucli antic de Castellbisbal

Coordenades:

Latitud: 41.47492
Longitud: 1.98051
UTM Est (X): 414877
UTM Nord (Y): 4591981

Classificació

Número de fitxa 08054-76
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Manifestació festiva
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XXI
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Després de diversos anys amb poca participació ha tornar a ser recuperades amb força èxit.
Protecció Inexistent
Ús actual: Científic
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Ball de bastons](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la fitxa: dv., 08/07/2011 - 02:00

Descripció

Les Caramelles a Castellbisbal s'organitzen per Pasqua Florida i recorren els principals carrers del poble antic: Pi i Margall, carrer Major, Vell, etc. El grup caramellaire es troba format actualment per membres de diverses edats, adults i nens, vestits amb barretina i mocadors al cap. Cantant a cada tram de carrer recullen donatius utilitzant una cistella amb cintes enganxades que eleven fins als balcons de les cases amb una pèrtiga. La cantada acaba normalment a dins l'església parroquial.

Història

La sortida dels caramellaires va coincidir a finals del segle XIX amb les celebracions de la festa Major. Antigament eren almenys dues les colles de caramelles, que assajaven als locals del cafè de l'Aranya i el local de l'Agrícola. Totes dues competien pels carrers de Castellbisbal. No s'ha pogut constatar que recorreguessin les diferents masies del terme, limitant-se els cants al nucli antic. Després de la canta de Caramelles i del dinar, es menjava la mona, que era de pasta de tortell amb tants ous durs com anys tenia el fillol. Tarda i nit feien ball d'orquestra a la Plaça de l'Església. El mal d'aquesta Festa Major era el temps insegur, i no hi havia Pasqua que no plugués i els músics no haguessin d'emprendre el camí avall de la retirada cap a l'estació amb els instruments enfundats. MATEU (1991: 26) Interrompudes el 1936, van ser represes després de la Guerra Civil. Així el 1940, es van tornar a cantar novament caramelles. La vestimenta utilitzada a partir del 1940 va ser la dels Pomells de Joventut, un moviment amb finalitat patriòtica i moral, creat el 1920 i prohibit el 1923 per la Dictadura de Primo de Rivera. Els nois duïen camisa blanca, faixa i barretina vermella; les noies amb vestit blanc, faixa i caputxa blanca. RUIZ (1998: 276)

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1991) El meu poble. Ajuntament de Castellbisbal.